

# Dmowski, Rafał

---

Ks. Marek Józef Sobieszek (10 marca 1959 - 31 stycznia 2005)

---

Szkice Podlaskie 13, 213-217

---

2005

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych [mazowsze.hist.pl](http://mazowsze.hist.pl).

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Rafał Dmowski**

**Instytut Historii Akademii Podlaskiej w Siedlcach**

**KS. MAREK JÓZEF SOBIESZEK**  
**(10 marca 1959 – 31 stycznia 2005)**

Ks. Marek Józef Sobieszek urodził się 10 marca 1959 r. w Kętrzynie w diecezji warmińskiej, jako syn Władysława Sobieszka i Feliksy z d. Olander. Tam też, w dniu 28 marca 1959 r. został ochrzczony w miejscowym kościele parafialnym pw. Św. Katarzyny. W następnym roku 1960 rodzina Sobieszków przeniosła się do wsi Skoki znajdującej się na terenie parafii Czemierniki w powiecie Radzyń Podlaski.

Szkolę podstawową (klasy I-VII) ukończył przysły kapłan w Skokach, zaś klasę VIII w Czemiernikach. Pierwszą Komunię Św. i Sakrament Bierzmowania przyjął w kościele parafialnym pod wezwaniem Św. Stanisława Biskupa Męczennika w Czemiernikach.

Następnie kontynuował naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Radzynie Podlaskim, gdzie w maju 1978 r. zdał egzamin dojrzałości.

Po wakacjach, 10 września 1978 r. rozpoczął sześcioletnie studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym im. Benedykta XV w Siedlcach. Świecenia diakańskie otrzymał 4 czerwca 1983 r., zaś święcenia kapłańskie otrzymał w Katedrze Siedleckiej w dniu 23 czerwca 1984 r. z rąk ks. biskupa Jana Mazura – ówczesnego Ordynariusza Diecezji Siedleckiej czyli Podlaskiej.

10 lipca 1984 r. jako neoprezbiter został mianowany wikariuszem w parafii Niepokalanego Serca NMP w Sokołowie Podlaskim. W Sokołowie pracował także jako prefekt w Liceum Ogólnokształcącym. Po dwóch latach pracy w duszpasterstwie parafialnym, 23 grudnia 1986 roku zwrócił się z prośbą do bp. Jana Mazura o wyrażenie zgody na podjęcie studiów stacjonarnych w zakresie historii Kościoła na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Seminarium siedleckie nie dawało wówczas tytułu magistra tylko absolutorium, dlatego też dopiero dwuletnie studia na KUL pozwalały otrzymać kolejne stopnie naukowe. Wymarzoną zgodę biskupa otrzymał i od nowego roku akademickiego 1987/88 rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym KUL.

Przed rozpoczęciem studiów w okresie od 1 do 12 września 1987 r. na polecenie biskupa pełnił obowiązki administratora parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Próchenkach.

W 1988 w czasie wakacji pracował, podobnie jak wielu innych księży z diecezji podlaskiej będących studentami KUL, odprawiając msze święte dla

wypoczywających nad Bugiem letników, w kaplicy mszalnej w Mierzwi-  
cach, parafia Sarnaki - obecnie na terenie Diecezji Drohiczyńskiej.

W 1989 roku ukończył studia na KUL, otrzymując tytuł magistra teo-  
logii i licencjata w zakresie historii Kościoła. Pracę magistersko-licencjacką  
dotyczącą historii kościoła w starożytności pt. *Elekcja papieża Bonifacego I*,  
pisał pod kierunkiem ówczesnego Rektora KUL ks. bp. prof. dr hab. Jana  
Śrutwy.

Po powrocie do diecezji, już 10 września 1989 r. na mocy dekretu Bi-  
skupa Siedleckiego Jana Mazura ks. Marek został mianowany wikariuszem  
parafii pw. Zwiastowania NMP w Żelechowie. Pracował także jako prefekt w  
liceum Ogólnokształcącym i Zasadniczej Szkole Zawodowej.

Trzy lata później został 1 lipca 1992 r. przeniesiony na równorzędne  
stanowisko do parafii pw. Najświętszego Zbawiciela w Rykach, gdzie był  
również prefektem w Zespole Szkół Budowlanych.

Po upływie kolejnych trzech lat, 20 czerwca 1995 r. otrzymał pierwsze  
samodzielne stanowisko duszpasterskie. Został proboszczem nowopowstałej  
parafii p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Krynicy koło Suchożebr. Para-  
fię powyższą zorganizował niemal od podstaw. W parafii tej pracował, znów  
prawie trzy lata, od 1 lipca 1995 r. do 10 maja 1998 r. Dał się poznać wier-  
nym, jako doskonały organizator życia parafialnego i nauczyciel religii w  
szkole podstawowej. To właśnie ksiądz Marek dokończył budowę domu pa-  
rafialnego, zadbał o wyposażenie i wykończenie nowego kościoła. Wy-  
kupił również ziemię i przygotował kompletną dokumentację pod założenie  
cmentarza grzebalnego.

Należy wspomnieć, że równocześnie z pracą duszpasterską ksiądz Marek  
poświęcił się pracy dydaktyczno-naukowej. Od 1993 r. prowadził wykłady z  
historii Kościoła w nowopowstałej w Siedlcach Wyższej Uczelni Teologicznej -  
Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie. Sekcja św. Jana Chrzyciela.  
Instytut Teologiczny w Siedlcach.

11 maja 1998 roku został mianowany archiwariuszem w Archiwum  
Kurii Diecezjalnej w Siedlcach. Na stanowisku tym pracował do 23 lutego  
2004 r. Był to jeden z najlepszych okresów w pracy kapłańskiej ks. Marka,  
robił to co lubił, poświęcał się nauce. Brakowało Mu jednak kontaktu z wier-  
nymi, ciągnęło go do pracy duszpasterskiej.

Dlatego też, w okresie pracy w archiwum, ks. Marek pełnił równocze-  
śnie od 15 lutego do 20 sierpnia 2003 r. obowiązki administratora parafii Kłoc-  
zew. Cały czas wykładał również w Instytucie Teologicznym. Kontynuował  
także zbieranie i opracowywanie materiałów do dysertacji doktorskiej po-  
święconej elekcjom papieży w V wieku.

23 lutego 2004 r. został mianowany proboszczem parafii p.w. Św. Jana  
Chrzyciela w Krynicy Łukowskiej. Niestety nie dane było Mu długo pracować  
na tym stanowisku. Już w październiku 2004 r. ciężko zachorował. Diagnoza

była straszna – choroba nowotworowa. Mimo to nie poddawał się, do końca walczył z szybko postępującą chorobą. Zmarł w dniu 31 stycznia 2005 r. w szpitalu Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej w Lublinie.

Pogrzeb ks. Marka odbył się w dniu 3 lutego 2005 r. w Krynce Łukowskiej Ceremoniom pogrzebowym przewodniczył Ksiądz Biskup Ordynariusz Zbigniew Kiernikowski. W pogrzebie wzięła udział olbrzymia, bo licząca ponad 150 osób grupa duchowieństwa wraz z bp. seniorem Janem Mazurem. Licznie przybyli też wierni ze wszystkich parafii, w których pracował wcześniej ks. Sobieszek.

Po uroczystościach w Krynce ciało zmarłego zostało przewiezione do kościoła w Czemiernikach, gdzie mszy św. pogrzebowej przewodniczył Ksiądz Biskup Henryk Tomasik. Mowy pożegnalne o zmarłym wygłosili: Ks. Prałat Kazimierz Niemirka, Ks. Infułat Jan Sobechowicz, Ks. Wojciech Gawalko, Ks. Kanonik Adam Kaczor, Kanclerz Kurii Archidiecezjalnej Lubelskiej i proboszcz w Czemiernikach Ks. Kanonik Józef Chorębała. Ciało śp. Księdza Marka zostało złożone w grobie rodzinnym.

Tyle suchych dat i faktów, niewiele też więcej danych można znaleźć w aktach osobowych zmarłego. Podane powyżej informacje nawet w niewielkim stopniu ukazują postać ks. Marka, dlatego też pozwolę sobie dodać kilka słów od siebie.

Ks. Marka poznałem w 1998 r. w trakcie zbierania materiałów do pracy doktorskiej. Z zaskoczeniem przyjąłem fakt, iż archiwum diecezjalne otrzymało archiwariusza. Wcześniej jego zbiorami zarządzał, ks. kanclerz. Ks. Marek przyjął mnie początkowo nieufnie, jednak po kilkunastu minutach rozmowy stwierdził, że osoba świecka również może, a nawet powinna pisać pracę naukową o historii kościoła, ma bowiem inne spojrzenie, z боку, na wiele spraw. Świecki nie powinien pisać jednak o sprawach religijności wiernych, bo... na tym trzeba się znać, nie wystarczy podać suche statystyki.

Od tego momentu zaczęła się moja znajomość z ks. Markiem. Zaczęłem bywać nie tylko w archiwum, ale i w jego mieszkaniu w budynku Kurii. On kilkakrotnie odwiedził mnie w moim mieszkaniu, w znakomity sposób nawiązując kontakt z moją córką i żoną. Wiele godzin spędziliśmy na rozmowach o archiwum, o Jego i mojej pracy naukowej. Z radością wspominał chwile spędzone w murach siedleckiego seminarium i na KUL. Opowiadał liczne anegdoty z codziennego życia w tych uczelniach. O wszystkich swych wykładowcach wyrażał się z najwyższym uznaniem. Za wzór stawiał księży podlasiaków, z którymi miał okazję się zetknąć na swej drodze życia, a którzy „wybili się” w nauce, m.in. ks. Mariana Myrchę, ks. Mariana Kurdziałka, ks. Ryszarda Kamińskiego, ks. Romana Krawczyka, Ks. Romana Karwackiego, ks. Andrzeja Dziegę, ks. Jerzego Syryjczyka.

Zrobił także dla mnie coś, o czym marzy każdy historyk. Zabrał mnie, na dół, do archiwum i dał „wolną rękę” w kwerendzie, pod warunkiem jednak, że pomogę Mu w miarę swoich możliwości w uporządkowaniu zbiorów.

Udało mi się namówić Go do opublikowania dwóch wspólnych artykułów:

1) R. Dmowski, ks. M. Sobieszek, *Archiwum Diecezjalne Siedleckie. Zasób aktowy. Informacja ogólna* [w:] *Źródła do dziejów regionu*, praca zbiorowa pod red. U. Głowackiej-Maksymiuk i G. Welika, Siedlce 2002, s. 49-69.

2) R. Dmowski, ks. M. Sobieszek, *Źródła do dziejów Południowego Podlasia zgromadzone w Archiwum Diecezjalnym Siedleckim „Rocznik Białskopodlaski”*, 2003, t. XI, s. 321-339.

Miał znakomitą cechę osobowości, zawsze był gotów służyć bliźnim swą radą i pomocą. Podczas sesji naukowej w Archiwum Państwowym, nastąpiła konsternacja organizatorów, który z nas dwóch ma wygłosić referat skoro jest wspólny. Ks. Marek wstał i wobec licznego audytorium stwierdził „niech Rafał czyta, a jakby ktoś miał jakieś uwagi, a nie daj Boże zastrzeżenia, to ja z chęcią odpowiem”.

Na stanowisku archiwariusza zrobił bardzo wiele. Przede wszystkim przeprowadził porównanie zasobu archiwalnego, z opracowanymi jeszcze przed wojną i jedynie uzupełnianymi na bieżąco, spisami zbiorów. Sporządził wykaz wszystkich zachowanych w zbiorach archiwum kalendarzy liturgicznych i katalogów diecezjalnych. Opracował także pełny wykaz zmarłych duchownych podlaskich, z zaznaczeniem miejsca i daty urodzenia, miejsca i daty zgonu, oraz nr teczki archiwalnej. W wielu aktach, Sam uzupełniał na podstawie innych źródeł, ww. informacje. Planował znaczną reorganizację archiwum, chciał w większym stopniu udostępnić je badaczom i naukowo opracować zbiory.

We wszystkich pracach pomagała mu (z dużą znajomością problemu i zbiorów archiwum) dwójka, ogromnie przez Niego cenionych współpracowników: s. Hanna Redzik i ks. Józef Skorodiuk. Cieszył się jak małe dziecko, z każdych odnalezionych akt, z każdego dokumentu, o którym wcześniej nie wiadomo.

Zawsze brakowało mu czasu, wiele chciał zrobić, dużo planował. W dni wolne od pracy w Kurii wykładał w Instytucie Teologicznym w Siedlcach i pomagał kolegom kapłanom na różnych parafiach w ich pracy duszpasterskiej. Brał czynny udział w życiu kościoła w Diecezji siedleckiej, m.in. z ogromną radością pojechał w maju 2002 samochodem do Rzymu na uroczystości otrzymania sakry biskupiej przez ks. dr hab. Zbigniewa Kiernikowskiego.

Gdy podjął się administracji parafii Kłoczew, wciąż mówił o swych planach i swych pracach w teje placówce. Cieszył się, z nominacji na parafię w Krynce, miał wiele planów, które mimo krótkiego okresu duszpasterzowania w tej miejscowości w części zrealizował, m.in.: odnowił mieszkanie dla księdza, założył centralne ogrzewanie i nowe nagłośnienie w kościele parafialnym.

W mej pamięci zostanie na zawsze, wysoki, potężny mężczyzna, w nieodłącznym kapeluszu na głowie i z ukochanym psem przy boku. Zawsze gotowy by pomagać innym. Ciągłe zmartwiony o los schorowanych rodziców, o których często z najgłębszą miłością i szacunkiem mówił. Bóg chciał, żeby to On wyprzedził ich w drodze do Raju.

Bibliografia:

Archiwum Diecezjalne w Siedlcach, Akta osobiste ks. Marka Józefa Sobieszka, Dział I, Lit. S, Nr 109, t. I.  
 Ks. Kazimierz Niemirka, Śp. Ks. Marek Józef Sobieszek (10.03.1959-31.01.2005), „Wiadomości Diecezjalne Siedleckie”, 2005, nr 3.